

РЕШЕНИЕ

№ 121

гр. Кубрат, 10.08.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – КУБРАТ, II - РИ СЪСТАВ, в публично заседание на десети август през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Диана П. Петрова Енева

при участието на секретаря Павлина П. Петрова
като разгледа докладваното от Диана П. Петрова Енева Гражданско дело № 20223320100335 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл.357, във вр. с чл.310, т.1 ГПК по предявени обективно и кумулативно съединени иски с правно основание, съответно на изложението, в разпоредбите на чл. 224, ал.1 КТ и чл. 220 Кодекса на труда, във вр. с чл.86 от ЗЗД, с искане за присъждане на разноски по реда на чл. 78 от ГПК.

Ищцата С.Я. М., ЕГН ***** от гр. **, чрез пълномощника си адв. П.. Х., като твърди, че от 01.05.2021 г. е сключила с ответния ЗП безсрочен трудов договор за работа на длъжност „полевод“ с договорено месечно трудово възнаграждение в размер на 650.00 лева, както и 20 дни основен П.атен годишен отпуск; не е ползвала полагаемия ѝ се П.атен годишен отпуск; на 23.02.2022 г. ѝ била връчена Заповед от 01.02.2022 г. за прекратяване на трудовото правоотношение на основание чл. 328, ал. 1, т. 12 КТ – поради обективна невъзможност за изпълнение, считано от същата дата – 01.02.2022 г., без да е предизвестявана за това в договорения срок на предизвестяване – 30 дни; както и без да ѝ са определени за П.ащане обезщетения за неизползван П.атен годишен отпуск и неспазване на дължимия ѝ се срок на предизвестие, моли съда да постанови решение, с което да осъди ответника Земеделски производител М.В.М., БУЛСТАТ 179078068 от с. **, да ѝ П.ати: 1/ обезщетение за неизползван П.атен годишен отпуск за 2021 и 2022 г. в размер на 300.00 (триста) лева, ведно с обезщетение за забава в размер на законната лихва върху главницата, считано от 01.04.2022 г. до окончателното изпълнение; 2/ обезщетение за срока на неспазено предизвестие с оглед уволнението ѝ от 01.02.2022 г. в размер на 650.00 лева, ведно с обезщетение за забава в размер на законната лихва върху главниците, считано от 01.04.2022 г. до окончателното изпълнение, както и за осъждането му да ѝ заП.ати направените от нея разноски по делото. В съдебно заседание поддържа претенциите, като по реда на чл. 214, ал.1 ГПК, съдът е допуснал увеличение на предявения иск с правно основание чл.2242, ал.1

КТ, съответно от 300.00 лв. на 487.50 лв.

Ответникът - Земеделски производител М.В.М., БУЛСТАТ 179078068 от с. **, редовно – лично уведомен, на 12.05.2022 г., не изпраща писмен отговор в срок и не заявява доказателствени искания.

Съдът, след като прецени събраните по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното: По делото е безспорно установено, че ищцата е работила в предприятието на ответника, в качеството му на земеделски производител, по сключен на 01.05.2021 г. с № 1 трудов договор, за неопределено време, на длъжността "работник полевъд". Трудовото правоотношение е прекратено, на основание чл. 328, ал. 1, т. 12 КТ – обективна невъзможност(неконкретизирана) за изпълнение на трудовия договор, по силата на заповед № .../ 01.02.2022 г., считано от 01.02.2022 г., заповедите за назначение и уволнение са приложени към делото и приети като доказателства – л. 7 и 8. Видно от подписания между страните трудов договор от 01.05.2021 г. на ищцата е било определено основно месечно трудово възнаграждение в размер на 650.00 лева – минимална работна заплата към този момент; определено ѝ е допълнително трудово възнаграждение за придобит трудов стаж – 0.6 % за всяка прослужена година. В заповедта за прекратяване на трудовото правоотношение не е изложено разпореждане на работодателя да се изплатят на ищцата обезщетения за неспазено предизвестие в размер на brutното ѝ трудово възнаграждение за 30 дни, договорен по трудов договор, на основание чл. 220, ал. 1 от КТ; както и по чл. 224 ал. 1 от КТ - за неизползван платен годишен отпуск.

Ответникът не е изпълнил задължението си за представяне на воденото от него лично трудово досие на ищцата, поради което по реда на чл. 161 ГПК, съдът приема за доказани твърдяните от ищцата факти, че: за срока на действие и изпълнение на трудовия договор – общо девет месеца, не е ползвала платен годишен отпуск в размер на полагаемите ѝ се за същия период 15 работни дни; не и е връчено предизвестие и не са ѝ платени обезщетения за неспазен срок на предизвестие и за неползван полагаем ѝ се платен годишен отпуск.

По делото е назначена, изслушана и приета от съда, без да е оспорена от страните, съдебно-счетоводна експертиза. Съдът възприема изцяло нейното заключение, като компетентно и безпристрастно изготвено. По проверените от него, приложени към исковата молба документи, при липса на съдействие от страна на ответника – не е осигурил достъп на вещото лице до разчетно - изплащателни ведомости, относно работничката С. М., вещото лице е изчислило, че: 1/ brutното трудово възнаграждение на ищцата за месеца, предхождащ уволнението ѝ е в размер на договорените 650.00 лева; 2/ пропорционално на прослуженото от ищцата време ѝ се полагат 15 работни дни платен годишен отпуск, който на база минимална работна заплата се обезщетява със сумата 487.50 лева.

Ответното дружество не ангажира годни доказателствени средства, установяващи плащане и/или начисляване на трудови обезщетения по реда на чл. 220, чл. 224 КТ.

При така изяснената фактическа обстановка, се налагат следните правни изводи:

По претенцията с правно основание чл. 224, ал. 1 от КТ, са установени всички

предпоставки от материалноправния фактически състав на този текст от закона, пораждащи процесното обезщетително притежание, прекратено трудово правоотношение, останали неползвани дни от П.атен годишен отпуск за 2021 – 2022 г. на ищцата, размер на обезщетението, определен по реда на чл. 177 от КТ. Тези обстоятелства се установяват от заключението на вещото лице и твърденията на ищцата, при липса на обратно – положително, доказване в тежест и от страна на ответника, отказал при това достъп до счетоводството на предприятието. Това С.е задължение работодателят не е изпълнил сам и в срок, поради което ищцата разполага с правото да иска осъждането му – ответника да ѝ П.ати обезщетение за неползван полагаем ѝ се П.атен годишен отпуск за 15 работни дни, в размер на претендираните 487.50 лева, според допуснатото изменение по чл.214 ГПК, на основание чл.224, ал. 1 КТ, ведно с законната лихва върху тази сума, считано от датата на завеждането на исковата молба – 05.05.2022 г., до окончателното изпълнение, на основание чл.86 ЗЗД.

По претенцията, с правно основание чл. 220, ал. 1 от КТ – установи се, че работодателят не е връчил на работника предизвестие за прекратяване на трудовия договор с него, поради неясно чия обективна невъзможност за изпълнението му, а на 01.02.2022 г., считано от същата дата – 01.02.2022 г., го е прекратил с издаването, респ. регистрирането ѝ, на С.я Заповед от същата дата. Не се установи да е начислил, респ. П.атил П.атил дължимото се на уволнения без спазване срока на договорено предизвестие работник обезщетение, дължимо съгласно разпоредбата на чл. 220, ал. 1 КТ, поради което следва да бъде осъден да обезщети работника и да П.ати на ищцата пропуснатото от нея трудово възнаграждение в размер на 650.00 лева, на колкото възлиза брутното ѝ трудово възнаграждение за предходния уволнението месец, ведно с законната лихва върху тази сума, считано от датата на завеждането на исковата молба – 05.05.2022 г., до окончателното изпълнение, на основание чл.86 ЗЗД.

С оглед уважаването на предявените искиви претенции ответния земеделски производител, на основание чл.78, ал.1 ГПК, дължи на ищцата направените от нея разноски по делото в размер на 700.00 лева – П.атено адв.възнаграждение.

При този изход на спора, ответникът следва да бъде осъден да заП.ати следващата се държавна такса върху уважените срещу него искова в размер на по 50.00 лева за всеки от тях, както и да П.ати направените за сметка на съда разноски за възнаграждение на вещо лице.

Воден от изложеното, съдът постанови С.я акт.

РЕШИ:

ОСЪЖДА земеделски производител М.В.М., БУЛСТАТ 179078068 от с. **, да П.ати на С.Я. М., ЕГН ***** от гр. **, чрез пълн. адв. П.. Х., обезщетение за неизползван П.атен годишен отпуск за 2021 и 2022 г. в размер на 487.50 (четиристотин осемдесет и седем лева и петдесет ст.) лева, на основание чл.224, ал. 1 КТ, ведно с

обезщетение за забава в размер на законната лихва върху тази сума, считано от 05.05.2022 г. до окончателното изпълнение.

ОСЪЖДА земеделски производител М.В.М., БУЛСТАТ 179078068 от с. **, да Пати на С.Я. М., ЕГН ***** от гр. **, чрез пълн.адв. П.. Х., обезщетение за неспазено предизвестие с оглед уволнението ѝ от 01.02.2022 г., в размер на 650.00 (шестстотин и петдесет) лева, на основание чл.220, ал. 1 от КТ, ведно с обезщетение за забава в размер на законната лихва върху тази сума, считано от 05.05.2022 г. до окончателното изпълнение.

ОСЪЖДА земеделски производител М.В.М., БУЛСТАТ 179078068 от с. **, да Пати на С.Я. М., ЕГН ***** от гр. **, чрез пълн. адв. П.. Х., за разноси по делото сумата 700.00 (седемстотин) лева - Патено от нея адвокатско възнаграждение.

ОСЪЖДА земеделски производител М.В.М., БУЛСТАТ 179078068 от с. **, на основание чл.78, ал. 6 от ГПК, да Пати по сметка на РС Кубрат, за разноси по делото сумата 100.00 (сто) лева, както и държавни такси по уважените срещу него искове в размер на 100.00 (сто) лева.

Решението подлежи на въззивно обжалване в двуседмичен срок от съобщаването му на страните с връчване на преписи, пред ОС Разград.

Съдия при Районен съд – Кубрат: _____